

להתחייב על כל ביאה וביאה בנדה אחת [ולתוס' הנ"ל – הוא הדין דימים שבינתיים מחלקין כמו שהגופין מחלקין בקטנות].

אמר לו רבי עקיבא: לא! אם אמרת בקטנות שכן גופין מוחלקין שכל אחת היא גוף נפרד. מה שאין כן בנדה אחת. ולא אמרינן שהביאות מחלקות [ולתוס' – לא אמרינן שהימים שבינתיים מחלקין] (98).

אמר לו רבי אליעזר: הבא על הבהמה האחת ביאות הרבה יוכיח. שאין גופין מוחלקין, ובכל זאת חייב על כל אחת ואחת (99). [רבי אליעזר לשיטתו לעיל טו, א שחייב על כל ביאה וביאה בכל עריות והוא הדין בבהמה. ובאמת לא היה צריך להוכיח מבהמה לנדה. שהרי איזה עדיפות יש בביאות הרבה בבהמה אחת לחלק יותר מאשר ביאות הרבה בנדה אחת. אלא היה צריך להשיבו שאני סבור שהביאות מחלקות. אלא, שדין זה שמע מרבתינו לגבי בהמה לכן השיבו

עובר על איסור, ובכל זאת אם עשה כמה אבות מלאכות בהעלם אחד חייב על כל אחת ואחת [ולתוס' מיירי במלאכה אחת ומשום ימים שבינתיים, ויליף נדה משבת. כי בשבת דרשינן מקרא [במסכת שבת] דימים שבינתיים הוי ידיעה לחלק] (97). **נדה שיש בה שתי אזהרות, שהוא מזהר על הנדה, ונדה מזהרת עליו, אינו דין שהוא חייב על כל אחת ואחת.**

אמר לו רבי עקיבא: לא! אם אמרת בשבת שחייב על כל אחת ואחת, זה משום שיש בה תוצאות הרבה, מיני מלאכות הרבה המביאות לידי הטאות הרבה. תאמר בנדה, שאין בה תוצאות הרבה וחסאות הרבה, כי יש בה רק איסור ביאה.

אמר לו רבי אליעזר: הבא על הנדות הקטנות יוכיח, שאין בה תוצאות הרבה וחסאות הרבה, ובכל זאת חייב על כל אחת ואחת מהנדות הקטנות. והוא הדין שיש לו

חילוק גופין.

98. הקשה הערוך לנר, למה לא נלמד מצד השוה. כלומר משבת וקטנות יחד, שכאשר נפרוך, מה לשבת שיש בה תוצאות הרבה, נאמר, קטנות יוכיחו, וכאשר נפרוך, מה לקטנות שכן גופין מוחלקים, נאמר שבת יוכיח, וחזר הדין.

99. רש"י מפרש, שהוכיח לו מדין הבא חמש ביאות על בהמה אחת, שהוא חייב חמש חטאות לדעת רבי אליעזר. והאחרונים ביארו בדברי התוס', שבאמת אין דין זה פשוט בבהמה יותר מבנדה [שעליה שאלו רבי עקיבא]. ואם כן, הוא הדין שהיה יכול לומר לו על שאלתו, שהוא חייב חמש חטאות. אולם מאחר ורבי אליעזר לא

97. רש"י מפרש, שהוכיח לו מדין חילוק מלאכות שהוא חייב על כל אב מלאכה. ואם כן הוא הדין בבא על הנדה כמה ביאות, שיהיה חייב כמה חטאות, הואיל והם מעשים חלוקים, ואי אפשר לערבן, וזה כמו שלמדנו לעיל [טו א] לדעת רבי אליעזר.

ומכאן יש גם כן להוכיח בשיטת רש"י, שחילוק מלאכות דינו כגופין מוחלקין, ולא כשמות מוחלקין, וכמו שהובא בהערה 94 בשם התוצאות חיים, שהרי חילוק המעשים של כמה ביאות [לרבי אליעזר], אינו שייך לחילוק שמות כלל, אלא יסוד דינו, משום שהוא כמו חילוק של כמה גופים משם אחד. ואם כן ממה שרבי אליעזר השווה דין זה לחילוק מלאכות של שבת, הרי שגם חילוק מלאכות יסודו משום דין